

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 03.09.1965, sp. zn. 10 Tz 37/65, ECLI:CZ:NS:1965:10.TZ.37.1965.1

Číslo: 64/1965

Právní věta: K ustanoveniu § 177 odst. 1 tr. por. (teraz § 172 odst. 1 tr. por. v znení zák. č. 57/1965 Zb.) a § 11 odst. 1 písm. f) tr. por. Zastavenie trestného stíhania sa týka vždy skutku a nie jeho možného právneho posúdenia podľa ustanovení osobitnej časti trestného zákona. V prípadoch, keď možno skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania posúdiť v jednočinnom súbehu ako dva alebo dokonca viac trestných činov uvedených v osobitnej časti trestného zákona, nemožno také trestné stíhanie zastaviť iba pre niektorých z takto do úvahy prichádzajúcich trestných činov.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 03.09.1965

Spisová značka: 10 Tz 37/65

Číslo rozhodnutí: 64

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Zastavení trestního stíhání

Předpisy: 141/1961 Sb. § 11 odst. 1 písm. f
§ 177 odst. 1 57/1965 Sb. § 172 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 64/1965 sb. rozh.

K ustanoveniu § 177 odst. 1 tr. por. (teraz § 172 odst. 1 tr. por. v znení zák. č. 57/1965 Zb.) a § 11 odst. 1 písm. f) tr. por.

Zastavenie trestného stíhania sa týka vždy skutku a nie jeho možného právneho posúdenia podľa ustanovení osobitnej časti trestného zákona.

V prípadoch, keď možno skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania posúdiť v jednočinnom súbehu ako dva alebo dokonca viac trestných činov uvedených v osobitnej časti trestného zákona, nemožno také trestné stíhanie zastaviť iba pre niektorých z takto do úvahy prichádzajúcich trestných činov.

(Rozhodnutie Najvyššieho súdu z 3. septembra 1965 - [10 Tz 37/65](#).)

Proti A. bolo vznesené najprv obvinenie pre trestné činy rozkrádania majetku v socialistickom

vlastníctve podľa § 132 odst. 1 písm. b) tr. zák. a zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 odst. 1 písm. c) tr. zák., ktorých sa mal dopustiť v jednočinnom súbehu tak, že od roku 1957 do 20. 3. 1962 v S. ako hospodársky zástupca riaditeľa Strednej poľnohospodárskej technickej školy inkasoval poplatky za súkromné telefonné hovory, za používanie služobného motorového vozidla na súkromné cesty a poplatky za stravu od žiakov, pričom peniaze v sume 6838,98 Kčs neodviedol na účet školy.

Neskorším uznesením vyšetrovateľa bolo proti tomu istému obvinenému vznesené obvinenie pre trestný čin rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132 odst. 1 písm. b) tr. zák. a pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že 15. 6. 1962 v S. prevzal od žiačky K. sumu 325,- Kčs ako poplatok za ubytovanie v internáte, tieto peniaze však na účet školy neodviedol.

Konečne ďalším samostatným uznesením bolo vznesené obvinenie pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 odst. 1 písm. c) tr. zák. preto, že obvinený mal 27. 6. 1961 prevziať z prostriedkov školského majetku sumu 1200,- Kčs na nákup spoločného pohostenia, ku ktorému potrebný tovar aj zakúpil, ale uvedenú čiastku nevyúčtoval.

Okresný prokurátor v Prešove po skončení vyšetrovania uznesením trestné stíhanie proti obvinenému pre trestný čin rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132 odst. 1 písm. b) tr. zák., podľa § 177 odst. 1 písm. b) tr. por. zastavil. Zastavenie trestného stíhania sa však podľa dôvodov uznesenia týka všetkých skutkov uvedených v troch samostatných uzneseniach vyšetrovateľa o vznesení obvinenia.

Okresný prokurátor odôvodnil zastavenie trestného stíhania tým, že obvinený síce zadržané čiastky použil svojvoľne na zakupovanie rôznych potravín a liehovín pri pohostení rôznych delegácií, ktoré navštevovali školu, ale že nebolo výsledkami vykonaného dokazovania zistené, že by si bol zadržané peniaze ponechal vo svoj prospech. Takéto konanie však podľa názoru okresného prokurátora nenaplnuje znaky trestného činu rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve podľa § 132 odst. 1 písm. b) tr. zák. a preto bolo potrebné trestné stíhanie pre tento trestný čin zastaviť. Toto uznesenie sa stalo právoplatným.

Súčasne však okresný prokurátor podal proti obvinenému A. obžalobu pre skutky uvedené v prvom a druhom uznesení vyšetrovateľa o vznesení obvinenia, kvalifikujúc tieto skutky ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 odst. 1 písm. b) tr. zák.

Predseda senátu Okresného v Prešove právoplatným uznesením zo 14. januára 1963 túto obžalobu § 194 tr. por. prijal.

Právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Prešove z 31. januára 1963 sp. zn. 3 T 75/62 bol potom obvinený A. súhlasne s návrhom obžaloby uznaný vinným trestným činom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 odst. 1 písm. b) tr. zák. na tom skutkovom základe, že ako hospodársky zástupca riaditeľa Strednej poľnohospodárskej školy v S. v čase od r. 1957 do 20. 3. 1962 inkasoval poplatky za súkromné telefonické rozhovory, ako aj za používanie osobného motorového vozidla na súkromné účely, ako aj poplatky za stravu a ubytovanie od žiakov, pričom peniaze v sume 7163,98 Kčs neodviedol na účet školy, ale použil ich bez príslušného súhlasu na rôzne účely, ako napr. na pohostenie rôznych delegácií.

Za to bol obvinený A. odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 1 (jeden) rok.

Najvyšší súd na sťažnosť pre porušenie zákona podanú predsedom Najvyššieho súdu proti uzneseniu predsedu senátu okresného súdu, ktorým bola prijatá obžaloba, uznesenie o prijatí obžaloby zrušil

spolu so všetkými rozhodnutiami obsahovo naväzujúcimi na zrušené uznesenie okresného súdu, pokiaľ, so zreteľom na zmenu, ku ktorej došlo jeho zrušením, stratili podklad. Súčasne Najvyšší súd vo veci rozhodol a trestné stíhanie proti obv. A. pre skutky kvalifikované v obžalobe ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 odst. 1 písm. b) tr. zák. a dôvodov uvedených v ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) tr. por. zastavil.

Z odôvodnenia:

Podľa ustanovenia § 11 odst. 1 písm. f) tr. por. trestné stíhanie nie je možné zahájiť a ak bolo zahájené, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené proti tomu, proti komu skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom súdu alebo bolo právoplatne zastavené, ak rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené.

Okresný prokurátor v Prešove, ak už bolo uvedené, zastavil trestné stíhanie proti obvinenému aj pre tie skutky, pre ktoré súčasne podal obžalobu. Pokiaľ ide o prvé uznesenie o obvinení, kde konanie obvineného bolo kvalifikované v súbehu jednak ako trestný čin rozkrádania a jednak ako trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 odst. 1 písm. b) tr. zák., je potrebné zdôrazniť, že z hľadiska zastavenia trestného konania je rozhodujúci skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. Je teda bez významu, že skutok uvedený v prvom uznesení o vznesení obvinenia posudzoval okresný prokurátor v obžalobe podľa iného zákonného ustanovenia než v uznesení o zastavení trestného stíhania.

V prípadoch, keď možno skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania posúdiť v jednočinnom súbehu ako dva alebo dokonca viac trestných činov uvedených v osobitnej časti trestného zákona, nemožno také trestné stíhanie zastaviť iba pre niektorý z takto do úvahy prichádzajúcich trestných činov, pretože zastavenie trestného stíhania sa týka skutku a nie jeho možného právneho posúdenia podľa ustanovení osobitnej časti trestného zákona. Preto tiež nemožno podľa zákona vysloviť zastavenie trestného stíhania pre trestný čin, ale iba pre skutok, ktorý je predmetom stíhania.

Keď v danej veci okresný prokurátor trestné stíhanie proti obvinenému A. právoplatne zastavil v zmysle § 177 odst. 1 písm. b) tr. por., zastavil trestné stíhanie pre skutok a nie pre jeho možné právne posúdenie. Nebolo preto možné pre ten istý skutok, pre ktorý bolo trestné stíhanie zastavené, trestnom stíhaní ďalej pokračovať. Pokračovaním trestného stíhania je aj podanie obžaloby pre ten istý skutok a jej prijatie predsedom senátu.

Za tohto stavu veci mal predseda Okresného senátu v Prešove predovšetkým nariadiť predbežné prejednanie podanej obžaloby v senáte podľa § 186 odst. 1 písm. c) tr. por. a súd, ak by okresný prokurátor podľa § 182 odst. 1 tr. por. nezoberal podanú obžalobu späť, mal trestné stíhanie proti obvinenému podľa § 188 odst. 1 tr. por. z dôvodu § 11 odst. 1 písm. f) tr. por. zastaviť.

Okresný súd v Prešove preto pochybil, keď napriek právoplatnému uzneseniu o zastavení trestného stíhania prijal obžalobu podanú pre ten istý skutok. V tomto pochybení potom pokračoval okresný súd, keď na podklade tejto obžaloby konal hlavné pojednávanie a vyniesol odsudzujúci rozsudok.

Najvyšší súd preto po vyslovení porušenia zákona v citovanom zákonom ustanovení, zrušil napadnuté uznesenie o prijatí obžaloby, ak aj na toto uznesenie obsahovo naväzujúce rozhodnutia pokiaľ so zreteľom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Keďže bolo možné rozhodnúť na podklade zisteného stavu veci, ktorý ináč správne vyplýva aj zo samotného napadnutého uznesenia, Najvyšší súd pri zrušení tohto uznesenia súčasne vyslovil, že trestné stíhanie proti obvinenému A pre trestnú činnosť uvedenú v obžalobe okresného prokurátora v Prešove sa z dôvodu uvedeného v ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) tr. por. zastavuje. 1)

1) Pozn. Generálny prokurátor podal v tej istej veci taktiež sťažnosť pre porušenie zákona proti uzneseniu okresného prokurátora o zastavení trestného stíhania, ktorej bolo vyhovené. Táto sťažnosť nemala však účinky na obvineného vzhľadom k uplynutiu lehoty uvedenej v ustanovení § 272 tr. por.